

Arrestnummer
<i>C1 359</i> / 2026
Repertoriumnummer
2026 / <i>885</i>
Datum van uitspraak
13 maart 2026
Notitienummer griffie
-
Notitienummer parket-generaal
2025/PGG/345 2025/VJ11/304

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Not.nr.

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. , (RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren ,
wonende te ,
- beklaagde -

2. nr. , (RRN ,

met Belgische nationaliteit,
geboren ,
wonende te ,
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek,

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt,

door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd,

onthouden van aangepaste voeding, verzorging of huisvesting van dieren

nagelaten te hebben de nodige maatregelen te nemen om het dier dat hij hield, verzorgde of te verzorgen had, een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domesticatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen, namelijk hun twee honden geen gepaste huisvesting te hebben gegeven en hen niet te hebben voorzien van de nodige verzorging,

(art. 4, § 1 en 36, 3° wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren)

te Gent op 3 december 2022

door

* * * *

1. Procedureverloop

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 7 januari 2025 op tegenspraak als volgt:

"Op strafgebied

Ten aanzien van ; eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

*tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

*Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **1.600,00 EUR**, zijnde **200,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand*
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR*
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 35,38 EUR.*

Ten aanzien van ; tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

*tot een **geldboete** van **1.600,00 EUR**, zijnde **200,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

*Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar.*

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand*
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR*
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 35,38 EUR.*

Op burgerlijk gebied

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 24 januari 2025 door de beklaagden ;
- 29 januari 2025 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden op diezelfde data ook elk een verzoekschrift in op die griffie, zoals voorgeschreven door artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 25 september 2025 (inleidingszitting) legde het hof met toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 12 februari 2026.

Enkel de beklaagden legden conclusies neer. Ze deden dit tijdig.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 12 februari 2026 in het Nederlands:

- de beklaagder _____ bijgestaan door meester _____, advocaat met kantoor te _____ ;
- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door _____, advocaat-generaal.

2. Ontvankelijkheid van de hoger beroepen - saisine

2.1 De beide verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 7 januari 2025 zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Dat is ook het geval voor de grievenformulieren.

2.2 De beklaagden duiden in het grievenformulier een nauwkeurige grief aan over de schuld en de straf.

Ook het openbaar ministerie duidde een nauwkeurige grief aan over de straf. In de rubriek “Andere” vraagt het dat het hof de beklaagden een verbod tot het houden van dieren zou opleggen, onder verbeurte van een dwangsom.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagder _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. Het stelt vast dat er in deze zaak geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

3. Feiten

De eerste rechter vatte de feiten in het vonnis van 7 januari 2025 oordeelkundig samen als volgt:

“Naar aanleiding van twee meldingen afkomstig van de politiezone _____ inzake de zeer onhygiënische leefomstandigheden van de beklaagden en verwaarlozing van hun huisdieren, bracht de politie op 14 november 2022 samen met de dienst toezicht bouwen, wonen en milieu een onaangekondigd huisbezoek bij de beklaagden. De beklaagden waren op dat ogenblik niet thuis. De politie stelde vast dat de tuin vol afval lag en dat er twee honden los liepen in de woning. Er werd telefonisch contact opgenomen met de eerste beklaagde om een datum voor een huisbezoek af te spreken. De eerste beklaagde deelde telefonisch mee daar niet te willen op ingaan, dat ze leeft zoals ze wil, en dat indien één of andere dienst op haar domein zou komen zij een jachtgeweer zou nemen om deze neer te knallen. Ze stelde nog dat haar hond van het Tibetaanse mastiff ras agressief is en de politie ervoor zou moeten gaan lopen. Gelet op deze uitspraken van de beklaagde werd beslist om met visitatiemachtiging de woning te betreden teneinde een controle naar de dieren te verrichten in het kader van de Dierenwelzijnswet. Inspecteur _____ werd hiervan tevens in kennis gesteld.

Deze visitatie vond plaats op 3 december 2022 omstreeks 08u30 nadat de beklaagden de woning verlaten hadden. Hierbij waren inspecteur dierenarts Vanessa Van der Elst en inspecteur dierenarts aanwezig. De grootste hond reageerde agressief bij het binnenkomen van de COPS waarop deze hond in samenwerking met het hondenteam buiten geleid werd. Ook de hond Westie werd door medewerkers van het asiel naar buiten gebracht. Er werd vastgesteld dat de beide honden verwaarloosd waren. De vacht van de grootste hond was niet verzorgd en er zaten klitten in. De achterpoten van de hond wankelden tijdens het stappen. De vacht was reeds deels kaal en vertoonde diverse wondjes op de huid, de beide honden oogden vuil. De woning zelf werd zeer vuil en onhygiënisch aangetroffen. Er lagen heel veel uitwerpselen op de vloer en het tapijt, deze waren doordrenkt met urine. Op veel plaatsen lag zwart hondenhaar en er hing een enorm stinkende geur. Er was geen drinkwater voor de honden, de drie drink- en eetbakken waren volledig leeg. In de keuken stonden een grote verroeste gesloten bench en twee lege drink/eetbakken. Ook in de stalling in de tuin werd een grote hoeveelheid oude uitwerpselen aangetroffen.

Gezien de vastgestelde verwaarlozing van de twee honden, een Tibetaanse mastiff en West Highland white terrier en de vastgestelde zeer onhygiënische leefomstandigheden waarin de dieren verbleven, werden beide honden door de diensten in beslag genomen. De visitatie werd beëindigd op 3 december 2022 om 11u49. Foto's van deze vaststellingen werden aan het strafdossier gevoegd. Pas op 4 december 2022 om 01u13 boden de beklaagden zich bij de politie aan.

Op 5 december 2022 ontving de politie twee verslagen van de dierenartsen dewelke aan het dossier gevoegd werden. De eerste beklaagde deed geen vrijwillige afstand van de honden en was niet bereid om de kosten van inbeslagname te vergoeden.

De eerste beklaagde werd verhoord op 9 december 2022. Volgens haar krijgen de honden volgende verzorging. De Tibetaanse mastiff zou 10 kg vers vlees krijgen en de kleinere hond krijgt droog voer. De dieren zouden drie keer per dag eten krijgen alsook het nodige drinken. De nagels van de hond Spike zouden te lang zijn omdat de dierenarts deze niet meer kan knippen. De honden zouden jaarlijks gevaccineerd worden. Ook het ontvlooien en ontwormen zou op regelmatige tijdstippen gebeuren. is haar vaste dierenarts. Ze stelde dat haar dieren niet verwaarloosd zijn en wou opnieuw in het bezit van haar honden worden gesteld. Ze verklaarde niet bereid te zijn om de nodige aanpassingen te doen, dat zou "niemand zijn zaken" zijn.

De tweede beklaagde verklaarde geen hondenmens of dierenvriend te zijn. De dieren krijgen volgens hem voldoende eten en drinken. Spike zou Demodex hebben en Zian de ziekte van Lyme, voor hem zien de dieren er goed uit. Ze zouden voldoende voedsel krijgen. Op de vraag waarom de behoeften van de honden binnen liggen, antwoordde hij dat Zian zijn behoefte niet buiten aan de leiband wil doen. Hij stelde de toestand waarin de honden werden aangetroffen niet te kunnen verklaren, maar de ernst ervan wel te beseffen. Indien de dieren teruggegeven zouden worden, begrijpt hij dat er goede afspraken gemaakt moeten worden. Hij stelde met de dienst milieu de afspraak te hebben gemaakt om tegen half januari binnen en buiten alles op te kuisen. Hij hoopte dat dit haalbaar zou zijn.

In opdracht van het parket werd dierenarts verhoord. Ze verklaarde dat de eerste beklaagde met haar hond Tibetaanse mastiff Zian op consultatie kwam op 12 september 2019 en dit wegens manken. De hond zag er toen niet verwaarloosd uit. Bloedonderzoek wees op de ziekte van Lyme, maar een behandeling was niet nodig. De hond Westie heeft ze nooit gezien. Ze heeft geen idee of er nog een andere dierenarts is voor de dieren.

Met mail van 6 maart 2023 liet het dierenasiel van Gent aan het parket weten dat de hond Spike geadopteerd werd en de hond Zian geëuthanaseerd."

4. Beoordeling

4.1 De beklaagden voeren in conclusies aan dat ze *"in hun verweer werden geschonden"* doordat de politie bij de tussenkomst op 3 december 2022 hun beide honden onwettig in beslag zou hebben genomen. Ze stellen dat volgens artikel 42, § 1, tweede lid, wet van 14 augustus 1986 (Dierenwelzijnswet) de onmiddellijke inbeslagname alleen toegelaten is in de gevallen bedoeld in de artikelen 35, 2° en 3° en 36, 8° van diezelfde wet, namelijk in de gevallen waarin het dier werd achtergelaten om zich ervan te ontdoen, indien het dier het voorwerp is van weddenschappen, dierengevechten of schietoefeningen, of zo een blind gemaakte vogel wordt verkocht of te koop wordt gesteld of gehouden.

Dit is niet juist. De beklaagden verwijzen naar artikel 42 van de Dierenwelzijnswet zoals die gold vóór 31 december 2012. Vanaf die datum voorzag de eerste paragraaf van dit artikel: *"Wanneer de in artikel 34 bedoelde overheidspersonen een inbreuk op deze wet, haar uitvoeringsbesluiten of Europese verordeningen of beschikkingen/besluiten vaststellen en deze inbreuk over levende dieren gaat, kunnen zij deze dieren administratief in beslag nemen en indien nodig onderbrengen in een geschikte opvangplaats. Zij kunnen tevens dieren in beslag nemen wanneer deze gehouden worden in weerwil van een in toepassing van artikel 40 uitgesproken verbod."*

Deze laatste bepaling is in quasi identieke bewoordingen sinds 1 januari 2025 overgenomen door artikel 72, § 1, Vlaamse Codex Dierenwelzijn.

Zoals hierna wordt besproken, stelde de politie op 3 december 2022 vast dat de twee honden die zich in de woning van de beklaagden bevonden, het slachtoffer waren van (ernstige) inbreuken op de Dierenwelzijnswet, zodat ze het recht had om de dieren in beslag te nemen en onder te brengen in een geschikte opvangplaats. De inbeslagname was helemaal niet onwettig.

4.2 De politie meldde in het aanvankelijk proces-verbaal in de rubriek *"Antecedenten"* inderdaad dat er op 4 maart 2016 lastens een proces-verbaal werd opgesteld inzake dierenverwaarlozing. Er werden toen twee paarden in beslag genomen en er lag een overleden paard in de weide. Ten onrechte stellen de beklaagden dat hieruit blijkt dat dit *"een bepaald licht heeft geworpen"* op en de feiten, waardoor het onderzoek onder *"een bepaald gesternte is gevoerd"* en er te weinig aandacht was voor de elementen *à décharge*. De loutere vermelding van de politionele antecedenten toont niet aan dat de politie niet objectief tewerk is gegaan. De politie voegde er bovendien uitdrukkelijk aan toe dat ze die antecedenten niet toetste aan het gerechtelijk vervolg, wat impliceert dat ze er evengoed rekening mee hield dat er geen gerechtelijk vervolg aan werd gegeven, omdat er mogelijk van dierenverwaarlozing geen sprake was.

4.3 Ook voor het hof is bewezen dat de beklaagden hun twee honden geen gepaste huisvesting hebben gegeven en hen niet de nodige verzorging hebben geboden. De foto's die de politie maakte van wat ze bij haar tussenkomst op 3 december 2022 vaststelde, spreken boekdelen. Daarop is niet alleen een tuin te zien vol rommel, afval en vuilnis waarin de honden zich nauwelijks konden bewegen of veilig rondrennen, maar ook een woning waarvan de toestand binnenin niet anders kan worden beschreven dan als ronduit smerig en onhygiënisch (p. 24 t.e.m. 57 strafdossier). De eettafel en het volledige aanrecht in de keuken waren volgestapeld met afval, etenswaren, lege pizzadozen, vuile vaat en andere rommel. Ook de woonkamer lag er allesbehalve netjes bij: de buffetkast, grote tafel en salontafel lagen vol met (half)lege flessen en blikjes frisdrank en allerlei ander afval. Op grote delen van de vloer bevonden zich dozen met spullen en bidons. De sofa was besmeurd met viezigheid van onbekende oorsprong (p. 54 strafdossier). Her en der in deze ruimten lagen plukken zwart hondenhaar op de grond, net als grote hoeveelheden dierlijke ontlasting. Het spreekt voor zich dat dit geen voor honden geschikte huisvesting is.

De beklaagden houden voor dat de uitwerpselen (en urine) aangetroffen op de vloer, het gevolg zijn van het feit dat de honden door de tussenkomst van de politie woest zijn geworden, hun territorium hebben verdedigd en zich hebben ontlast. Dit is volstrekt ongeloofwaardig. De grote hoeveelheden ontlasting zoals te zien op de foto's spreken dit tegen. Op diezelfde foto's is trouwens te zien dat het eerder droge en dus minder recente ontlasting is, wat eveneens weerlegt dat ze het resultaat is van een stressreactie.

In hun conclusies stellen de beklaagden dat er een grote schermutseling plaatsvond tussen de politie en de honden, maar dit is niet meer dan speculatie. Dit kan alleszins niet afgeleid worden uit het loutere feit dat de politie in het aanvankelijk proces-verbaal vermeldde dat de grootste hond een agressieve reactie vertoonde, dat het niet lukte om de hond mee naar buiten te nemen en dat een dierenarts werd gevorderd om de hond te verdoven. De toestand van de woning binnenin, zoals te zien op de foto's, kan daar alleszins niet het gevolg van zijn.

Dat de politie al op 7 november 2022 een eerste keer langskwam en bij de beschrijving van de vaststellingen van die datum niet vermeldde dat ze uitwerpselen in de woning had gezien, is niet relevant. Het is immers niet duidelijk in hoeverre de politie een goed zicht had op de toestand binnenin de woning. Het blijkt niet dat ze de woning die dag heeft betreden. Overigens stelde ze toen wel in de stalling in de tuin een grote hoeveelheid oude uitwerpselen vast (p. 5 strafdossier).

Ook de foto op pagina 5 van hun conclusies bevestigt niet de bewering van de beklaagden dat de woonkamer er kort voordien, meer bepaald vier weken voor de vaststellingen, helemaal anders uitzag en dat er geen uitwerpselen op het tapijt te zien waren. Die foto is immers niet gedateerd en lijkt gemanipuleerd, nu delen ervan vervaagd zijn en de honden zelf niet goed zichtbaar zijn.

Het is niet uitgesloten dat er bij de vaststellingen van 3 december 2022 een emmer water werd omgekieperd. Dit doet er nochtans niet aan af dat de politie vaststelde dat zowel het tapijt als de vloer doordrenkt waren met urine, en dat er een doordringende geur van uitwerpselen en urine hing (p. 5 strafdossier).

4.4 Dat de beide honden niet goed verzorgd waren, blijkt onder meer uit de attesten van dierenarts _____, van het asiel waar de dieren werden ondergebracht na inbeslagname (p. 21 en 22). Beide honden moesten volgens de arts worden behandeld tegen vlooiën en moesten worden ontwormd. Bij allebei was er zelfs sprake van een zware vlooiënbesmetting. De vacht van de Tibetaanse Mastiff vertoonde klitten aan de achterpoten en de staart. De politie stelde bij het huisbezoek van 3 december 2022 vast dat beide honden er heel vuil uitzagen (p. 4 strafdossier).

Het is niet aannemelijk dat die toestand en vaststellingen het gevolg zijn van ziekte en niet van verwaarlozing, zoals de beklaagden beweren. Dat kan hoogstens het geval zijn voor de vastgestelde alopecia aan de achterpoten van de witte terriër (Westie), waarvan de beklaagden stellen dat die het gevolg is van de parasitaire huidziekte Demodex. Hoe dan ook leggen de beklaagden geen enkel stuk voor dat hun bewering staat dat het dier aan deze ziekte leed, laat staan dat ze aantonen dat ze het daarvoor passend verzorgden en behandelden.

Geen van beide honden droeg op het ogenblik van de tussenkomst een vlooiënband. Dat hun vlooiënband zou zijn afgefallen door de voorgehouden schermutseling met de politie, blijkt nergens uit.

Dierenarts _____ stelde verder nog vast dat de witte terriër leed aan een ontsteking van de huid van de gehoorgang en dat hij te lange nagels had. De beklaagden maken niet aannemelijk dat het dier die ontsteking altijd al heeft gehad, zoals ze voorhouden, en dat ze het dier daarvoor met medicatie behandelden. Dat de nagels van het dier niet konden worden geknipt omdat het daarvoor zou moeten worden verdoofd en het hart van het dier dat niet aankon, blijkt evenmin ergens uit.

Dat dierenarts _____ de Tibetaanse Mastiff verkeerdelijk voor een Newfoundlander hield, impliceert niet dat ze niet bekwaam was om de gezondheidstoestand van de hond te beoordelen. Op zich betwisten de beklaagden de vaststellingen over de gezondheidstoestand van de honden niet. Het is voor het hof uitgesloten dat de arts de klitten aan de achterpoten en staart zou hebben verward met franjes aan poten en staart die nu eenmaal bij het Tibetaanse Mastiff-ras horen.

Brenda Nerinckx verklaarde bij verhoor dat _____ haar vaste dierenarts was. Deze arts verklaarde op 17 april 2023 _____ op 12 september 2019 haar praktijk consulteerde met de Tibetaanse Mastiff omdat het dier mankte (p. 60 strafdossier). Het zag er toen niet verwaarloosd uit. De laatste keer dat ze in de praktijk kwam, was op 20 januari 2020 en dit zonder hond. Ze kwam toen om pijnstilling voor de Tibetaanse Mastiff. De witte

terriër had ze nooit gezien. Het geringe aantal consultaties bij de dierenarts bevestigt de gebrekkige aandacht van de beklaagden voor de gezondheidstoestand van de honden. De stukken die de beklaagden voor de eerste rechter voorlegden, weerleggen dit niet. Uit de drie bewijzen van betaling aan een dierenartsenpraktijk in _____ blijkt niet of die betalingen in verband kunnen worden gebracht met de witte terriër of de Tibetaanse Mastiff. Eén van die betalingsbewijzen dateert zelfs van 6 december 2022, toen de politie de honden al in beslag had genomen, en moet dus noodzakelijk betrekking hebben op een ander dier.

4.5 Beide beklaagden zijn schuldig aan de enige telastlegging. De witte terriër stond geregistreerd op naam van _____, de Tibetaanse Mastiff op naam van _____.

Beide dieren woonden bij hen in, zodat ze allebei ertoe gehouden waren om ervoor te zorgen dat hun woning daarvoor geschikt was. Het was hun beider verantwoordelijkheid om de dieren goed te verzorgen, wat ze niet hebben gedaan.

5. Straftoemeting

5.1 Sinds 1 januari 2025 zijn de feiten van de enige telastlegging omschreven in artikel 10, § 1, Vlaamse Codex Dierenwelzijn, strafbaar gesteld door artikel 66 van diezelfde Codex. De straffen zijn dezelfde gebleven, namelijk een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 52 tot 100.000 euro.

5.2 _____ is _____ jaar. Ze is deels invalide en geeft paardentherapie. Haar strafregister is niet meer gunstig. Ze werd negen keer veroordeeld door de politierechtbank voor misdrijven in het verkeer. Bij vonnis van 4 januari 2011 veroordeelde de correctionele rechtbank te Dendermonde haar tot een gevangenisstraf van zes maanden, deels met uitstel, en een geldboete voor valsheid in geschriften.

_____ is _____ jaar oud. Hij werkt bij Barco. Hij werd een keer veroordeeld voor een verkeersmisdrijf.

De inbreuken op de dierenwelzijnswetgeving die de beklaagden pleegden, wijzen op een gebrek aan aandacht voor de behoeften, noden en het welzijn van de dieren die ze onder hun hoede hadden. Dieren zijn levende wezens met gevoel en specifieke behoeften. Ook zij genieten bijzondere bescherming en maken aanspraak op de nodige zorg. De beklaagden moeten zich realiseren dat ze beter geen huisdieren houden, als ze niet de tijd hebben om ze te verzorgen en niet bereid zijn er voldoende aandacht aan te besteden.

_____ zou dit nochtans goed moeten weten, nu ze naar eigen zeggen geregeld zelf bijstand verleent bij het in beslagnemen van dieren.

Artikel 7 Strafwetboek schrijft de strafdoelstellingen voor die de rechter in overweging moet nemen bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat. Deze strafdoelstellingen bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het

herstel van het maatschappelijk evenwicht en het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade, en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader. De rechter moet zoeken naar een rechtvaardige proportionaliteit tussen het misdrijf en de straf.

Rekening houdend met deze strafdoelen, is de geldboete deels met uitstel die de eerste rechter de beklaagden in het vonnis van 7 januari 2025 oplegde, voor hen de meest gepaste straf. Allebei voldoen ze bovendien aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met uitstel.

6. Verbod tot het houden van dieren

Het openbaar ministerie vorderde op de rechtszitting van 12 februari 2026 niet langer het opleggen van een verbod tot het houden van dieren. Het hof legt de beklaagden geen verbod op, om hen nog een kans te geven en om de professionele activiteiten van Brenda Nerinckx niet in het gedrang te brengen.

7. Kosten – bijdragen – vergoeding

De eerste rechter besliste juist over de kosten van de strafvordering in eerste aanleg. De beklaagden zijn ook hoofdelijk gehouden tot die kosten in hoger beroep, voor het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moeten de beklaagden elk de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 90 deciemmen tot 250 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 62,37 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Overeenkomstig artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1, wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt.

8. Burgerlijke belangen

Terecht heeft de eerste rechter de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden, met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan als volgt:

bevestigt alle beslissingen van het bestreden vonnis van 7 januari 2025, met dien verstande dat de bijdrage aan het Slachtofferfonds nu 250 euro is, de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand 26 euro en de vaste vergoeding 62,37 euro;

veroordeelt hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 111,44 euro.

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 27,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklaagden:	€ 33,31
	€ 101,31
+ 10 % :	€ 10,13
Totaal :	€ 111,44

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit _____, als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **13 maart 2026** uitgesproken door _____, als waarnemend kamervoorzitter, in aanwezigheid van _____, advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____.